

- Az agitátorok tapasztalataiból. — (2. oldal).
- Ertelekezlet a munkában fennálló hiányosságok kiküszöbölése érdekében. — (2. oldal).
- Mezőgazdasági tanácsadó. — Ol- tessünk nyáron burgonyát. (2. oldal).
- Az indokinaik kérdés vitája a genfi értekezlet június 8-iki ülésén. — V. M. MOLOTOV BESZÉDE. (3-4. oldal).
- A genfi értekezlet június 10-iki ülésén. — (4. oldal).
- A Szovjetunió genfi küldöttségének sajtóértekezlete. — (2. oldal).
- A francia nemzetbiztonsági bizottsága leszavazta az európai védelmi közösségre vonatkozó szerződést. — (4. oldal).
- Pánik a newyorki értéktőzsdén. — (4. oldal).
- Bolívia amerikai katonái által- sának provokáló nyilatkozata. (4. oldal).

A népek békéjének és biztonságának védelmében*)

A Béke-Világ Tanácsnak május 24-től 28-ig Berlinben megtartott rendkívüli ülésszaka, amelynek munkájára világszerte sokszázezer ember roppant érdeklődéssel és nagy reménységgel tekintett, a békeszerető erők növekvő és erősödő egységének újabb ragyogó demonstrációja volt.

A Béke-Világ Tanács ülészaka a népek egységes akarátalan, leküzdhetetlen béke- törvényének és annak az eltökélt szándé- kának kifejezéséekppen, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az emberiségnek az agres- zív imperialista körök merényleteitől való megvédése német ügyében, azokra a kérdésekre összpontosította figyelmét, amelyek komolyan aggasztják a legkülön- bözbb politikai és vallási meggyőződésű és a legkülönbözőbb társadalmi rétegekhez tartozó embereket. Ezek a határozatok újabb fontos határkövet a béke hívei tö- megmozgalmának fejlődésében. A békeért, a népek biztonságáért, a nemzetközi fe- szültség enyhítéséért folyó harc további fejlesztésére mozgósítják a béke minden hívét, a világ minden becsületes emberét.

A népek erőteljes védelme, le- küzdhetetlen beállása. A békeharcosok soraiba szakadatlanul új meg új harcosok öntöznek. A Béke-Világ Tanács elnyerte a legkülönbözőbb nemzetiségű emberek mil- lióinak bizalmát és támogatását. A Bé- ke-Világ Tanács minden újabb ülése befolyá- sának növekedéséről, a nemzetközi életben betöltött szerepének fokozódásáról tanusko- dik. Felhívásai mind mélyebben behatolnak a milliók tömegébe, határozatai mind na- gyobb visszhangot keltenek. A béke védel- me a milliók ügyévé válik. A békének és a népek biztonságának védelmére egyesül- nek a nemzetek összes egészséges erői, s kifejezik szilárd elkötelezettségüket, hogy ut- ját állják az agresszióknak és a háborúnak.

A Szovjetunió változatlan és következe- tes beállása a külpolitikája általános el- ismerést vívott ki. A Szovjetunió vezetői a népek és a békeszerető államok hatalmas harcait a békeért, a nemzetközi helyzet feszültségének enyhítéséért, a világ minden országai baráti viszonyának és együttműkö- désének megteremtéséért a közönséges meg- győződés alapján történő békes rendezésére.

A népeknek a béke megővéséért és megszilárdításáért vívott harca máris a nemzetközi feszültség némi enyhülésé- t eredményezte. Ez fejeződött ki a koreai fe- gyverszünet megkötésében, a külügyminisz- terek berlini tanácskozásának összehívásá- ban és a most folyó genfi tárgyalásokban, amelyek a koreai kérdés rendezésére és az indokinaik béke megkötésére irányulnak.

De az új háboru megakadályozása nem szűnt meg. Az „erőpolitika” sugalmazói és hirdetői konokul ragaszkodnak agres- zív tervekhez. Az Egyesült Államok reak- ciós erői és nyugateurópai államok la- kjaik minden követ megmozgatnak, hogy megakadályozzák a nemzetközi feszültség en- yhulását. Mint a Béke-Világ Tanács határo- zata rámutat, „Az indokinaik konfliktusba való amerikai katonai beavatkozás ve- szélye, amely a háboru kiterjedésére ve- zethet, a Nyugat-Németország főlegye- resének szentesítésére szolgál. „Európai védelmi közösség” megteremtése végett ki- fejezték a közönség, a katonai egyesítések po- litikája által Európa és Ázsia közt előde- zett szakadás, valamint a thermonukleáris fegyverekkel megfegyverezés és szorítás olt- jából megismételt kísérletek — a tárgya- tások keltette első remények után újabb ókat szolgáltatnak a népeknek az aggodá- lomra.”

A háboru óta eltelt kilenc év alatt a Szovjetunió rendkívüliul követeli az atomfegyver és minden más tömegpusztító fegyver teljes eltilását, a tilalom szí- zését.

goru nemzetközi ellenőrzésének megterem- tését és az atomenergia használatát az emberiség békes céljaira való felhasználását. A Szov- jetunió találya — koránsem tagadva meg e nagyszabású program teljesítését, — hangsúlyozza e program időszerűségét, — újabb építészandéku javaslatot terjesztett elő. Olyan egyezmény megkötését javasol- ta, amelyben a részvevő államok ténne- pályes és felelőssel nélküli kötelezettsé- get vállalnak az atom-, a hidrogén- és a többi tömegpusztító fegyver alkalmazásá- ról való lemondásra. Az Egyesült Államok kormányának azonban ezt a szovjet javaslatot is makacsul elutasítja, pedig a közvéle- mény széles körben támogatja a Szovjet- uniót és a javaslatát. Az Egyesült Államok az észszerű megoldás keresése helyett megkerüli ezt a legfontosabb kér- dést, s egyre újabb intézkedéseket tesz az atomfegyverkezési hajszájának fokozására.

Ilyen körülmények közt különösen nagy- jelentőségű a Béke-Világ Tanács rendkívüli ülészaka az atomfegyver kérdéséről szóló határozata. A Béke-Világ Tanács a népek nevében a legsürgősebben követelte olyan nemzetközi egyezmény megkötését, amely tartalmazza az atom- és a hidrogén- bombával folytatott kísérletezésekről és az e fegyverfajták alkalmazásáról való le- mondás kötelezettségét. Ez az egyezmény közzétételét követően olyan hathatós intézkedések megtételét, amelyek biztosí- ták az atomfegyverek teljes eltilását. Hozzájáruljon a nemzetközi feszültség en- yhulásához, a fegyverszünet általános csökkentésére vezetne, s megnyitná az atomenergia békes felhasználásában való együttműködés útját.

A Béke-Világ Tanács felhívta minden békére törekvő szervezetet és minden bé- keszerető személyiséget, felhívta az összes politikai, szakmai, vallási és kulturá- lis szervezeteket, minden ország férfait és nőit: közös erővel, országos és nemzetközi viszonylatban egyaránt keressék meg azo- kat az eszközöket, amelyekkel rábírták a kormányokat, hogy megegyezzenek min- den tömegpusztító fegyverfajta gyártásá- nak, tárolásának és alkalmazásának meg- tiltásában és e tilalom szigorú ellenőrzé- sében. Ez a felhívás minden bizonnyal igen nagy visszhangot fog kelteni az egész vi- lágon.

A Béke-Világ Tanács ülészaka meghatá- rozta a béke híveinek legközvetlenebb felada- tait: hangsúlyozta, hogy ki kell venniük a genfi tanácskozás eredményes befeje- zését, azaz az indokinaik tűzszünetét és a ko- reai, valamint az indokinaik konfliktus bé- kes rendezését, ki kell venniük továbbá a bonni és a párisi szerződések elutasítá- sát és a német kérdés békes megoldására irányuló tárgyalások újrafelvételét.

Csakis az egyetemes biztonságot szavatol- hatja valamennyi nép biztonságát. A köz- zös biztonságot elsősorban Ázsiában és Európában kell megszerveznünk az összes érdekelt államokkal, társadalmi és poli- tikai rendjükről függetlenül.

A Béke-Világ Tanács ülészaka követelte azoknak az akadályoknak az eltüntetését is, amelyek gátolják a népeket az emberime- vi vívmányainak teljes kihasználásában, s követelte a nemzeti kulturák megőrzésé- ra irányuló kísérletek megszüntetését, mert az elfajta kísérletek veszélyeztetik az orszá- gok szuverenitását. A népek azt akarják, szögezi le az ülészaka által elfogadott ja- vaslat, hogy a kultúra az emberek bará- tságának és békéjének ügyét szolgálja.

A Béke-Világ Tanács valamennyi határo- zata, az atomfegyver és más tömegpusztító fegyverek alkalmazásának megtiltására vo- natkozó követelése, a nemzetközi feszül- tés további enyhítéséért és a kollektív bi- ztonság rendszerének megteremtéséért, a népek közti kulturális csere fejlesztéséért folyó harc fokozására irányuló felhívása megfelel valamennyi békeszerető nép leg- forróbb vágyainak.

A világ haladó, demokratikus erői, akik központi feladatuknak tekintik a békehar- cot, egységük további erősítésében látják a békemozgalmak sikerének zálogát. A ha- ladó, demokratikus erők minden erejük megmozdításával harcolnak, hogy teljes győ- zelem koronázza a népeknek a nemzetközi feszültség enyhítésére, az általános béke- és biztonság megővésére irányuló törek- vését.

A munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének szellemében

Néhány nappal ezelőtt jelent meg a Román Népköztársaság minisztertanácsának és a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének a növényápolásról, a betakarítás- ról, a tarlóhántásról, a cséplésről, az őszi vetésekről és mélyszántásról, valamint az 1954. évi begyűjtési terv végrehajtásáról szóló határozata.

A határozat előkészítésének megvalósításáért folytatott harc során üzemeinkben, gyárainkban, valamint az aradi gépjárató központban máris megkezdtek a betakarí- tási munkálatokhoz szükséges mezőgazdasági gépek és szerszámok javítását. Az a lelkesedés, amellyel a munkásosztály szövetségese támogatására siet, újabb bizo- nyíték annak, hogy üzemi dolgozóink mindenkor készek a falvak dolgozóit megsegi- tenni a bőséges termésért vívott csatában.

Becsülettel teljesítik vállalásukat

A „I. Ranghel” gyár dolgozói a nagy- szentmihályi állami gazdaságot patronálják. A szerszámgyártó dolgozói lelkesedéssel lettek eleget a dolgozó parasztság meg- segítéséért vállalt kötelezettségeiknek.

A gyár dolgozói a nagyszentmihályi ál- lami gazdaság számára megbeszéltek tíz traktort — elvégzik az összes traktor- ek általános javítását, a gazdaság esz- tergépéhez pedig 68 fogaskereket készí- tettek. A gazdaság dolgozói nagy hasznát veszik majd ennek az esztergépnek a

nyári kampány során elvégzendő kisebb javítási munkálatoknál. A „I. Ranghel” gyár dolgozói ezzel párhuzamosan befeje- zték az állami gazdaság számára 24 trak- torhengere csiszolását és 24 dugattyú gyű- rűzését is.

A „I. Ranghel” gyár dolgozói ezenkívül a simándi „Szikra” állami gazdaság részé- re megjavítottak 4 cséplőgépet, 14 trak- tormotor-szelepet pedig újakkal cserél- tek ki. A kültősi gép- és traktorállomás számára megjavítottak 30 cséplőgéphez szük- séges dobok-sár bordát.

Jó traktorok mezőgazdaságunk számára

Az aradi gépjárató központ udvara trak- tor-parkhoz hasonló, ahol a kijavított és a javítás alatt álló traktorok egymás mellett sorakoznak.

A traktorok között otafollosruhájú mun- kások sűrűdnek-forgognak és gyors, szak- asváltott mozdulatokkal állítják össze az előkészített, kijavított alkatrészeket. Amikor a munkát elvégzik, begyűjtik a motort és próbajáratot végezve állapítják meg, vajjon a javítási munka megfelelő volt-e. Ezt a jól bevált módszert főképpen a nyári mezőgazdasági kampányra történő általános javításoknál alkalmazzák. A nyári kam- pányban használt gépeknél különösen az- ért fontos a próbajárat, mert a nagy nyári melegben jobban kóznak az alkatrészek és ha a javításokat csak felületesen vég- zik a tarlóhántáshoz, vagy cséplőgéphej- táshoz használt traktoroknál, a gépek rö- vid működés után üzemi képtelenné vál- nak.

A hibák kiküszöböléséért István a gép- javító központban Szabó István a motor- javító csoportja is. Jönnösképp munkájával

a csoport a kültősi és a neudorfi gép- és traktorállomásoknak adott komoly segítsé- get a nyári munkálatokra való előkészítet- telen. A csoport 10 „K. D.” hernyótalpas traktormotor általános javítását már be is fejezte. Lelkiismeretes és jó munkával el- sősorban Szabis István csoportfőnöke tün- ki, de kívülre jól dolgoztak Nagy Ferenc, Merikler Béla, továbbá a segédmotorok ja- vításán dolgozó Hartmann Antal és Klug György is.

Az arad gépjárató központ dolgozói azonban nemcsak tartományunk gép- és traktorállomásainak nyújtanak segítséget a nyári mezőgazdasági kampány előkészíté- sében, hanem az ország más tartományai- nak gép- és traktorállomásait is segítik munkájukkal. Nagyvárad tartományban a székelyhídi és margittai, a Magyar Auto- nom Tartományban a szentgyörgyi, ma- rosvásárhelyi és udvarhelyi, Kolozsvár- tartományban az aranyosgyéresi GTA-knak nyújtott támogatást, ugyancsak Constan- ta és Temesvárt tartományok egyes gép- és traktorállomásainak.

Támogatják a védnökölt gazdaságokat

A „Fierarul” gyár munkahőzössége a monostori állami gazdaság, valamint a te- meskeresztesi és sági kollektív gazdaság védnöke. Ezéval a gyár dolgozóinak tá- mogatása szép eredményeket ért el a gazdaságokban.

A „Fierarul” gyár dolgozói még a mező- gazdasági kampány kezdete előtt egy trak- tort és 44 négyzetes fészkelőbetéthez is alkalmazható kukoricavetőgépet javítottak, illetve szereltek fel.

A gyár 30 dolgozója a monostori állami gazdaság számára segítséget nyújtott a vetés során. Négy hektár tengerit vetet- tek el.

A nyári mezőgazdasági munkálatok — aratás, cséplés, tarlóhántás, betakarítás — sikere érdekében Dengli Antal és Klug Károly megjavítottak egyet a gyár dolgozói megjavítottak egy kombájt. Jelenleg egy megrongált cséplőgép hibás alkatrészeinek újakkal történő kicserélése van folyamat- ban.

A sági „Szikra” kollektív gazdaságnak a „Fierarul” gyár nagymennyiségű használt hajtószíjat adott, amelyből a kollektív hajtás- nek részére három készítenek. Ezáltal el- kerülik a gabonaszállításnál a három szak- kadást, ami az elmúlt évben komolyan akadályozta ezt a munkát.

Közlemény

A Nagy Nemzetgyűlés Elnöksége törvény- erejű rendelettel felmentette Berlogea Octa- vián elvtársat egészségügyminiszteri tisztsé- ge alól és népjóléti miniszterre nevezte ki.

Marinescu Voinea elvtársat egészségügy- miniszterre nevezte ki.

Stela Enescu elvtársat felmentették nép- jóléti miniszteri tisztsége alól, minthogy más megbízatást kapott.

Rövidesen működésbe lép az első román tejporgyár

Ha tejfeldolgozó iparunknak az utóbbi években elért fejlődéséről beszélnék, nem csak azt kell kiemelnünk, hogy 20 tej fel- dolgozó üzem építésre, illetve gyökere át- építésére és korszerűsítésére vállalkoztak, hanem az, hogy az országban emeltes- mént körülmény, hogy a Szovjetunióból és a népi demokratikus országokból érke- zett berendezéseken kívül igen sok gépet és felszerelést hazai üzemeink szállítottak. Nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy tej feldolgozó üzemeink sokféle ha- zánkban régebben nem gyártott tejtermék- kel látják el a lakosságot, s rendszeresen szállítanak a kórházaknak, bölcsődé- nek, napközi otthonoknak orvosiilag előkészít- t, pasztórizált tejet, vaját és más tejtermé- keket.

Fontos kérdést old meg az ország első tejporgyárának üzembehelyezése, amelyre rövidesen sor kerül. Szovjet mérnökök és technikusok segítségével, szovjet gyári- mányu berendezéssel szereltük fel ezt a nagy gyárat.

Még ebben az évben ráterünk a tejcuror nagyarányu gyártására is.

*) Megjelent a „Tartós békéért, népi de- mokráciáért!” 23. (291.) számában

Az agitátorok tapasztalataiból

Értekezlet a munkában fennálló hiányosságok kiküszöbölése érdekében

A „Vörös Lobogó” gyár öntődjének dolgozói sikereket értek el a termelés fokozása terén és javult a termelvények minősége. Mindemellett még komoly hiányosságok is vannak. Ennek a kérdésnek megoldása foglalkoztatta már hosszabb idő óta Budurean Ioant, az öntőde pártalapszervezetének agitátorát. Budurean elvtárs jó munkás. Ezért tisztelik munkatársai. A pártalapszervezet felvette a tagjelöltek sorába is. A közelműltban agitátor tanfolyamon vett részt, ahol mindinkább felismerte, hogy az öntődjében mutató hiányosságokat könnyen ki lehet küszöbölteni és így az öntőde dolgozói még jobban hozzájárulhatnak pártunk gazdasági programjának valóra váltásához.

Budurean elvtárs elhatározta, hogy értekezletet szervez az öntőde dolgozóival a fennálló hiányosságok kiküszöbölése érdekében. Az öntőde pártalapszervezete lelkesen támogatja az agitátor kezdeményezését. Hogy az értekezletre minél alaposabban felkészüljön, elbeszélgetett az üzemszervező technikai és adminisztratív vezetőivel, néhány jó szakmunkással és kérte, mondjanak véleményt az öntődjében fennálló hiányosságokkal kapcsolatban. Budurean elvtárs a megbeszélésre meghívta az öntőde termékeit megmunkáló üzemszervezők dolgozóit is, hogy meglátásaikkal elősegítsék az öntvények minőségének megjavítását. A megbeszélés előtt az agitátor felkereste a pártkabinettet, ahol elkészítette az értekezlet tervét és feljegyezte a munkában tapasztalt hiányosságokra legjellemzőbb példákat.

Az értekezleten több, mint 30 dolgozó vett részt. Bevezettként az agitátor röviden rámutatott azokra a nagy feladatokra, amelyeket a párt és a kormány a dolgozók elé állított és amelyeknek maradéktalan teljesítése a termelés fokozásához, a termelés növeléséhez vezető egyetlen biztos út.

Pártunk gazdasági programjának megvalósításához nemcsak a termelvények bősége szükséges — mondotta az agitátor, — hanem jó minősége is. Hazánk dolgozói határozottan küzdenek azért, hogy gyakorlatba ültessék a párt és a kormány célkitűzéseit.

A népgazdaság fejlesztése, a dolgozók életszínvonalának emelése érdekében. Számunkra, az öntőde dolgozói számára nem lehet közömbös, hogy üzemszervezőnk hogyan dolgozik és milyen eredményeket ér el. Büszkéek vagyunk a „Mihail Sadoveanu” brigád termelvényeire, amelyek jó minőségűek. Ezt a brigádot Csonka István kommunista vezeti. A brigád tervelőirányzatát átlagban 116 százalékkal teljesíti. Ugyanakkor teljesen kiküszöbölte a selejtet. A brigád eredményei annak tulajdoníthatók, hogy a brigádtagok a szovjet módszereket alkalmazták. Hasonlóképpen jól dolgozik az „Ilja Ehrenburg” brigád is, amelyet Maccean T. IMSZ-tag vezet. Jóminőségű öntvényeket termel, selejt nélkül és nagy mennyiségű anyagmegtakarítást ér el. Természetes, hogy a brigád tagjai jól is keresnek. Átlagos keresetük meghaladja a havi 1000 lejt. Az eredmények mellett azonban nem hallgathatjuk el a hiányosságokat, amelyek üzemszervezőnk egyes brigádjaiban és egyes elvtársaknál fennállnak. A színesfém-öntődjében a „Nicolae Balcescu” brigád több tagja igazolatlanul hiányzik. Késik. Ez különösen Criznie Ilie, Gichite Gheorghe és Capra Dumitru elvtársaknál fordul elő. Nálunk a vasöntődjében gyakran késik Miculiti Stelian, Micoroi Petru, Tóth Pál és Dubat Valentin elvtárs. Ha a munkafegyelméről beszélünk — mondotta a továbbbiakban az agitátor — rá kell mutatnunk, hogy a fegyelm szorosan összefügg a termelés és a termelvények minőségének kérdésével.

Az agitátor végül rámutatott, hogy az öntődjében számos dolgozó elhanyagolja a haladott módszerek alkalmazását. Sok esetben selejtös öntvényeket készítenek.

— Mi jól tudjuk — folytatta, — hogy ezzel megnehezítjük a gyár tervelőirányzatának teljesítését. Ezek a hanyagságok a fennlévő elvtársak keresetét is csökkentik. Nem hunyhatsz szemet azon hiányosságok felett sem, amelyek a Crisnic Traian vezette takarító brigádnál mutatkoznak. A brigád nem tartja tiszteltben a munkavédelem szabályait. Nem helyezik el az öntőformákat a megfelelő helyekre és ez munkabalesetek okozójává válhat. Ezekért a hiányosságokért az üzemszervező technikai és adminisztratív vezetősége is felelős. Iercan Teodor mérnök és Sirbu Arcadie mester még most sem érez kellő felelősséget a munkafeltételek biztosítása iránt.

A továbbiakban a jelenlévők javaslatot tettek a minőség megjavítására. Sirbu Arcadie mester véleménye szerint a minőség kérdése körül mutató hiányosságok elsősorban a következőknek tulajdoníthatók: az üzemszervező szakemberei nem törekedtek arra, hogy az összes dolgozó elsajátítsa a szakmát és hogy tiszteltben tartsák a technológiai folyamatot.

Tudor Gheorghe, a „Nicolae Balcescu” brigád vezetője arról beszélt: mennyire károsan befolyásolja a termékek minőségét, ha nem foglalkoznak kellőképpen az ifjak szakmai képzésével. A jelenlévők közül sokan különféle megoldásokat javasoltak a késések és hiányzások kiküszöbölésére.

Ungurean Petru elvtárs rámutatott arra, hogy mind a pártalapszervezet, mind az IMSZ-szervezet, valamint a technikai adminisztratív vezetőség komolyan kell foglalkozzék az ifjak kommunista nevelésével, illetve szakmai képzésével.

Balta Lucian arról beszélt, hogy esetenként már intézkedtek az igazolatlan hiányzások és késések felszámolása érdekében, de a technikai-adminisztratív vezetőség nem illeti gyakorlatba az intézkedéseket.

A megbeszélésen még számosan hangsúlyozták: a minőség javítása érdekében fordítsanak nagyobb figyelmet az ifjak szakmai képzésére, a technológiai eljárások betartására. A pártalapszervezet és az IMSZ-szervezet foglalkozzék közelebbről az ifjak nevelésével, az igazolatlan hiányzások teljes kiküszöbölése érdekében.

A résztvevők valamennyien vállalták, hogy a jövőben nagyobb odaadással foglalkoznak azokkal az elvtársakkal, akiknek munkájában még hiányosságok tapasztalhatók. Ha ezeket felszámolják, hozzájárulnak az öntődjében a mennyiségi teljesítés mellett a jóminőségű áru termeléséhez.

Goda István

Az idény legnehezebb mérkőzése előtt

Vasárnap játszik az aradi textilgyári csapat a temesvári Locomotiva ellen, amely a tavaszi forduló során a legtöbb gólt lőtte. Ez azt jelenti, hogy az aradiaknál ezután a védelemnek is nehezebb dolga lesz, mint az eddigi mérkőzéseken, a temesváriak kemény védelme pedig a csatársort teszi fokozottabb próbára. Ezen a nagyfontosságú mérkőzésen a textilgyáriaknak nemcsak jobb játékra van szükségük a győzelemhez, mint az eddigi mérkőzéseken, hanem fokozott küzdeniakarással kell harcolniuk a fontos bajnoki pontokért. A temesváriak rendkívül keményen játszanak és ennek a játéknak ellenszereként fokozni kell a játék gyorsaságát. Sok helyes támadást kell vezetni és ami a legfontosabb, az eddiginél sokkal jobban ki kell használni a lövőhelyzeteket. Keményen, gyorsan, gólról górra kell játszani és akkor ezt a nehéz akadályt is elháríthatja a Fl. Rosie UTA a bajnoki cím felé vezető úton.

Szombat-vasárnapi sportprogram

LABDARUGAS: Szombaton, November 7-én pályán, délután 5 órakor: Fl. Rosie „November 7” — Avintul Borosbes. Metalul pályán, délután 5 órakor: Fl. Rosie Metalul — Recolta Pecska. FZ pályán, délután 4 órakor: Fl. Rosie FZ — Progresul Arad, háromnegyed 6 órakor: Stiinta — Voința. Vasárnap, nagyszombatpályán, délután 5 órakor: Nagyszombatpályán — Recolta Grăd. Metalul pályán, délután 10 órakor: Metalul „I. Ranghe” — Progresul Borosjenő. Lippa pályán, délután 5 órakor: Progresul Lippa — Avintul Pankota. „November 7” pályán, d. e. fél 11-kor: Constructorul ifj. — ICO Nagyváradi ifj. UTA stadionban, délután háromnegyed 4 órakor: Fl. Rosie UTA ifj. — Locomotiva Temesvár ifj., fél 6 órakor: Fl. Rosie UTA — Locomotiva Temesvár. KO-SARLABDA: Szombaton délután 6 órakor: a Constructorul pályán: Stiinta — Metalul Arad. Vasárnap reggel 9 órakor: Progresul Arad — Locomotiva Bukarest (női). 11 órakor: Progresul Arad — Constructorul. KEZILABDA: Vasárnap, Metalul pályán, reggel 9 órakor: Metalul „I. Ranghe” — Recolta Bolgáros. Nagyszombatpályán, délután 3 órakor: Progresul Nagyszombatpályán — Progresul Arad. Perjamosi pályán, délután 4 órakor: Recolta Varjas — Fl. Rosie Zsomboia. RUGBY: Vasárnap délután 11 órakor: a Locomotiva pályán: Stiinta Arad — Stiinta Temesvár. TEKE: Szombaton délután 4 és vasárnap reggel 9 óra kezdettel az UTA és a Metalul pályákon Arad, Nagyvárád és Nagybánya válogatott csapatainak városközi mérkőzése. KERÉKPÁR: Szombaton délután 3 órakor és vasárnap reggel 8 órakor: Arad, Temesvár és Nagyvárád kerékpárosainak országúti és zárt körzetben rendezett versenye.

Rendes körülmények között a burgonya nagy termést csak ott ad, ahol megfelelőek az éghajlati viszonyok. Ott terem bőven, ahol a nyár hidegebb és csapadékosabb, mint például Erdélyben, Moldovában és Észak-Munténiában.

Köztudomású, hogy a szárazabb, meleg nyári vidékeken a burgonya természetesen nem a legsikeresebb. Bărăgan és Dobrudza területein igen alacsony a burgonya termés hozama. A mi tartományunkban is széles körben természetesen burgonyát, azonban a terméseredmények nálunk is jóval kisebbek, mint például Szálintartomány hektáronkénti átlagai.

Meleg, száraz nyári vidéken a burgonya „degenerálódik” vagyis leromlik, veszt életképességéből. T. D. Liszenko szovjet akadémikus tanulmányozta és kimutatta a leromlás okát. A leromlást az okozza, hogy a száraz, meleg nyári vidékeken a burgonya gumóinak kialakulása, a gumóképződés egybeesik a nyári (július–augusztusi) szárazság idejével. A gumó rügvei a meleg földben hamar megvénynének és ez okozza az életerő csökkenését. A korai fajtáknál, amelyek gumóit korábban képezik, — ha a szárazság előtt kiszedjük őket, — elkerülhetők a leromlás.

T. D. Liszenko akadémikus megállapította azt is, hogyan nyerhetünk leromlásmentes burgonyát. Rámutatott arra, hogy a meleg, száraz nyári vidékeken nyáron kell vetnünk burgonyát, mert a nyáron (június végén, július elején) ültetett burgonya később, a szeptemberi és októberi hidegebb időben képezi gumóit, elkerüli a nagy meleg, több nedvességhez juthat.

Pártunk és kormányunk feladatként tűzte mezőgazdaságunk dolgozói elé a hektáronkénti termésnövelést. Haladott agrotechnikai módszerekkel e feladat megvalósítható. A burgonyatermesztés terén tartományunkban jóminőségű, nagy termést érhetünk el a nyári ültetés módszerének alkalmazásával.

Nyári ültetésre felhasználhatjuk a tavalyi termés öreg gumóit, vagy a korai fajták idej, új termését is. Az ültetéshez azonban a gumókat elő kell készíteni, hogy ezáltal tenyészidejüket lerövidítsük, mert csak így érhet be termésük még a fagy beállta előtt.

Mezőgazdasági tanácsadó

Ültessünk nyáron burgonyát

A nyári ültetéshez a tavalyi termés gumóit június elejéig, hideg, száraz, jól szellőző, sötét pincében tartjuk. Ültetés előtt három héttel a burgonyát feltétlenül jarovizálni (előhajtítani) kell.

A jarovizálást levegős, hűvös helyiségben, vagy északra néző színpán, pajtáknak végezhetjük, ahol a nap sugarai nem érhetik a burgonyát. A gumókat a padlón, ládában, vagy a földön levő 5–6 centiméteres szalmára terítjük, vékony rétegben (legfeljebb két burgonya legyen egymáson). Kevés vízzel megpermetezzük. Alatta sohasem gyűljön össze a víz. Meleg napokon este és reggel is — szükséges permetezni. A hajtást kísérjük figyelemmel. Háromnaponként szedjük ki a beleg, megromlott burgonyát. A hetedik napon óvatosan forgassuk meg a gumókat, hogy egyformán rövid, színes, zömök csírák fejlődjenek. A válogatás alkalmával szedjük ki a cernavékony csírák burgonyákat is, mert ezek nem elég életerősek. Három hét múlva a zömök csírájú gumókat kiültethetjük.

A tavasszal vetett korai fajták július elejéig már elég nagy gumókat fejlesztenek s így ezeket is felhasználhatjuk nyári ültetésre. A burgonyatábláról kiválogatjuk a legerőteljesebb töveket s ezek alól kiszedjük az új gumókat. A kiszedett új gumókat is jarovizáljuk, hogy ezek is gyorsabban fejlődhessenek.

Az ültetés előtt 20 nappal kiszedett új burgonyát finom homokkal keverten szárazba helyezzük s óvatosan ledörzsöljük a héját. Azután olyan helyen, ahol könnyen vízhez juthatunk (kut vagy folyó közelében) helyet készítünk az előcsíráztatás számára. Egy hektár beültetéséhez szükséges gumóhoz elegendő földön másfél méter széles, 20 centiméter mély és 35 méter hosszú árkot készítünk. Ebbe 3–5 centiméter rétegű finom folyami homokot teszünk, gyengén megöntözzük, majd formálamos oltással feltöltjük. (10 liter vízhez 10 gram 40 százalékos forgalint

keverünk. Ez a mennyiség elegendő 4 méter hosszú ágyás feltöltéséhez.) A feltöltés után 24 óra múlva elhelyezzük a gumókat az ágyásba oly módon, hogy a gumók ne érintsék egymást, hanem több, mint félig a homokban legyenek. Az elhelyezés után megkezdjük az öntözést, napjában többször, permetezésszerűen és ezt folytatjuk a hajtás egész ideje alatt. A nap sugaraitól védeni kell a gumókat s ezért nappalra betakarjuk gyékény, vagy szalmatakaróval. Éjszakára azonban jó, ha kitakarjuk, hogy szellőzzenek. Nagy meleg esetén 8–10 centiméteres szalmaréteget terítünk rá s ezen keresztül locsoljuk. Többször megvizsgáljuk a hajtás ideje alatt a gumókat s 10–15–20 nap múlva, amikor a csírák szépek, erőteljesek, 1–2 centiméter hosszúak és a gumók 1–2 gyökérrel is rendelkeznek, jó bőven öntözzük meg az egész ágyást s azután szedjük ki és ültessük el a gumókat.

A nyári ültetésre legjobb, ha a korai és a félkorai burgonyafajtákat használjuk, a Korai sarga, Nyári róza, Gülbaba és Sápunar-fajtákat, amelyek rövid tenyészidejük és hamar beérlelik gumóikat.

Legjobb, ha a nyári ültetésű burgonyát fekelet ugarba vetjük. A földet ősszel 20–25 centiméter mélyen felszántjuk és érett istállótrágyával bőven (200–250 mázsa hektáronként) megtrágyazzuk. A tavasz folyamán még kiszórhatunk hektáronként 300 kiló szuperfoszfátot is, vagy 600–800 kiló szalma vagy napraforgó szár elégetéséből nyert hamut. A tavaszi műtrágyázás után nehézboronával keresztbe és hosszba megjártatjuk a földet, utána az ültetésig, ahányszor a terület gondozása megkívánja, kultivátorral, extirpátorral, boronával, vagy éppen fogatos kapával dolgozhatunk.

Ha ősszel nem tudtuk a földet előkészíteni, úgy azt akkor végezzük, amikor megkezdjük a burgonya előhajtását. Ekkor tízennyolc centiméter mélyen szántunk és jól megtrágyazzuk a földet. Istállótrágyán kívül 3–500 kiló hamut is kiszórhatunk.

A kiültetés előtt megjelöljük a földparcellát 70 centiméteres sor- és 50 centiméteres növénytávolságra. A fészkeket ne készítsük előre, csak a kiültetéskor, mert a melegben hamar kiszáradhatnak.

A kiültetés módja: a jól előhajtott gumókat egy nappal a kiültetés előtt erősen megöntözzük, majd a kiültetés napján kosarakba, vagy kisebb ládába rakjuk és betakarjuk, hogy a nap ne süssön rájuk. A kiültetést június 25-től egészen július 5-ig végezhetjük. Az egész korai fajtákat pedig július 15-ig is kiültethetjük. Most van tehát az ideje annak, hogy az új burgonyát kiszedjük és az előhajtást megkezdjük. Egy hektár területre 7–8 mázsa előhajtott burgonya szükséges. A kiültetés alkalmával a fészkekbe 8–12 centiméter mélységbe helyezzük a gumókat, ügyelve a csírák és a gyökerek épségére, rögtön gondosan betakarjuk földdel és jól megöntözzük. Az ültetés után a területet meghoronylunk. Ha kéreg képződik a kikéles előtt, azt újabb boronálással megszüntetjük. Ültetés után 15 nap múlva kikel a burgonya s a nyár folyamán a szükséglet szerint kétszer, háromszor kell kapálni a területet. A tenyészidő alatt fávoltatunk el a beleg (virsos) és a degenerálódás jeleit mutató töveket, továbbá, ha mód van rá, többször öntözzük, mert az öntözés feltétlenül szükséges a nyári ültetésű burgonyához.

A Szovjetunióban ez az eljárás már széles körben elterjedt, az alkalmazását követő 2–3 év után 50–60 százalékos termésmegnövekedést értek el a nyári ültetéssel: 2–2,5 vagon burgonyát hektáronként be hektáronként.

Tartományunkban az állami gazdaságok, kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások, sőt az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztlak is eredményesen alkalmazhatják a burgonya nyári ültetésének módszerét. A múltévben a nagylaki, a nagyoszi és a Gaj-buzsáki kollektív gazdaságok kísérletként próbálkoztak a burgonya nyári ültetésével és hektáronként 140 mázsa átlagtermést takarítottak be. Ez az eredmény meggyőző erejű, a kollektivisták példája pedig követésre méltó.

Tordai Lajos agrármérnök

Az indokinaí kérdés vitája a genfi értekezlet június 8-i ülésén

V. M. MOLOTOV BESZÉDE

GENF (Agerpres). — A TASZSZ közli V. M. Molotovnak, a Szovjetunió külügyminiszterének a külügyminiszterek genfi értekezletén június 8-i ülésén elhangzott alábbi nyilatkozatát.

Elnök ur!

Küldött urak!

A genfi értekezlet egyik legfőbb feladata az indokinaí béke helyreállítása. Indokina népei bizakodással tekintenek a genfi értekezlet elé, mert azt remélik, hogy az értekezlet elősegíti Vietnám, Laosz és Kambodzsa népei békéjének, függetlenségének, szabadságának és egységének biztosítását.

Nem hagyhatjuk azonban figyelmen kívül azt a tényt, hogy — úgy látszik — ennek az értekezletnek nem minden résztvevőjét hatja át felelősségének tudata. Az a benyomásunk, hogy az értekezletnek nem minden résztvevője érdekelt az indokinaí béke mielőbbi helyreállításában. Valóban, részt vehet-e valaki a genfi értekezleten, miközben úgy véli, hogy feladata nem az indokinaí béke helyreállítása, hanem az, hogy bebizonyítsa, miszerint az indokinaí háború befejezésének kérdésében lehetetlen a megengedés. Azok azonban, akik a megengedés lehetetlenségét igyekeznek bebizonyítani, nemcsak egyszerűen az indokinaí háború meghosszabbításának útján haladnak, hanem valójában előkészítik a háború további kiterjesztését, s mindazokat a veszélyes következményeket, amivel ez jár.

A tények azt bizonyítják, hogy egyes kormányok a béke helyreállítása helyett az indokinaí háború szüntelen kiterjesztését és a háború résztvevői számának növelését készítik elő. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azokat a terveket, amelyek a legszorosabb kapcsolatban vannak az USA külügyminisztériumával.

1. A hadműveletek megszüntetésének kérdéséről

Amikor áttértünk az indokinaí kérdés megvitatására, az értekezlet abban egyezett meg, hogy a világot a katonai kérdésekkel kell megkezdni, hogy azután át lehessen térni az indokinaí politikai kérdések rendezésének megvizsgálására. Ideje, hogy egyes követeléseket elvonjunk le a katonai kérdésekről az utóbbi négy hét alatt lezajlott megvitatásból és ne halogassuk tovább a politikai rendezés kérdésének megvizsgálását annál is inkább, mivel a vita során beigazolódott, hogy a két kérdés szoros kapcsolatban áll egymással.

Mind a Vietnámi Demokratikus Köztársaság, mind Franciaország küldöttsége javaslatokat tett az indokinaí hadműveletek megszüntetésére. A vita során a Kínai Népköztársaság küldöttsége is előterjesztette javaslatát a hadműveletek megszüntetését célzó egyezmény alapelveire vonatkozólag. E javaslatok megvitatásakor kiderült, hogy több kérdésben bizonyos közöledés mutatkozik az értekezlet résztvevőinek álláspontja között.

Ezekhez a kérdésekhez tartozik elsősorban az, hogy a hadviselő felek fegyveres erőinek egységesen kell megszüntetnie a hadműveleteket Indokina egész területén. Noha ezzel kapcsolatban az értekezleten bizonyos fenntartások hangzottak el, mint ismeretes, mégis megengedésre jutottunk. Az indokinaí bonyolult katonai helyzet miatt a hadműveletek megszüntetése megköveteli, hogy rendezzük a csapatok tartózkodási övezetének kérdését. Ezt a kérdést csupán a két fél közti közvetlen tárgyalások után lehet rendezni. Az értekezlet május 29-iki ülésén elfogadott határozat értelmében Genfben már érintkezésbe léptek a két fél katonai képviselői. Szükségesnek bizonyult továbbá hasonló kapcsolat megteremtése a helyszínen is, Indokinaiban. Megkezdődött a csapatok tartózkodási övezete kérdésének megvizsgálása, ami jelentős lépés az indokinaí kérdés rendezésének ügyében.

Amint a viták során kitudott, a genfi értekezlet összes résztvevőjében egyetértés alakult ki a Vietnámi Demokratikus Köztársaságnak azzal a javaslatával, hogy a hadműveletek megszüntetésével egyidejűleg szüntessék meg egész Indokinaiban a katonai egységek, az összes fegyvernemekhez tartozó katonai személyzet és bármilyen fegyverzet utánpótlását. Ez érthető is, mert a hadműveletek megszüntetésére vonatkozó bármely egyezmény pusztán papírdarabká válik, ha nem gondoskodnak arról, hogy megtartsák a csapatokat, a fegyverzetet és a lövedék utánpótlását. Ellenkező esetben a hadműveletek megszüntetését arra használhatják fel, hogy időt nyerjenek újabb erők összpontosítására és a háború folytatására esetleg még nagyobb arányban.

Az értekezlet résztvevőinek körében nem váltott ki nézeteltérést az a javaslat sem, hogy alakítsanak mindkét fél képviselőiből vegyes bizottságot a hadműveletek meg-

Ezt olyan tények bizonyítják, mint az úgynevezett délkeletázsiai katonai tömb megteremtésére irányuló lázas agitáció. A tömb élén az Amerikai Egyesült Államok áll és abban a gyarmati hatalmak és a legodaadóbb csatlósok vennének részt. Ezt bizonyítja a washingtoni katonai értekezlet, amelyen az USA, Anglia, Franciaország, Ausztrália és Új-Zéland vesznek részt. E tények közé számíthatjuk a tájféldi kormányok azt a kísérletét, hogy megakadályozza az indokinaí kérdés rendezését a genfi értekezleten. Ezt nyilvánvalóan bizonyos idegen agresszív körök parancsára teszik. Az a tájféldi javaslat, hogy a Biztonsági Tanács mellett bizottságot létesítsenek a helyzet ellenőrzésére az indokinaí határon, arra irányuló kísérlet, hogy előre megfontolt szándékkal ürügyet találjanak az Egyesült Nemzetek Szervezetének — valójában az Amerikai Egyesült Államok — beavatkozására Indokina belügyeibe és az a célja, hogy megingassa a bizalmat az indokinaí béke helyreállításának konkrét kérdéseivel foglalkozó genfi értekezlet iránt.

Azt a tényt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy egyes országok agresszív körre aggódnak amiatt, nehogy a genfi értekezlet pozitív eredményeket érjenek el az indokinaí kérdés békés rendezésében. Ilyen körülmények között a szovjet küldöttség szükségesnek véli hangsúlyozni, hogy az indokinaí hadműveletek megszüntetése és a béke helyreállítása terén minden felelősség a jelenlegi értekezletre hárul.

A Szovjetunió úgy véli, hogy az indokinaí hadműveletek megszüntetése nem szolgálhat csupán rövid lélegzétvételnél, időül a háború folytatására, vagy éppenséggel kiterjesztésére, hanem szolgáljon egy tartós béke létrehozására. Eppen ezért szükségesnek tartjuk, hogy a genfi értekezleten egyaránt vizsgálják meg a katonai és a politikai kérdéseket is.

szüntetésére vonatkozó egyezmény teljesítésének ellenőrzésére.

Rendkívül részletes vita tárgyat képezte az a javaslat, hogy létesítsenek nemzetközi ellenőrzést az indokinaí hadműveletek megszüntetésére vonatkozó egyezmény előírásainak betartása fölött. Valamennyi küldöttség egyetértett abban, hogy a nemzetközi ellenőrzéshez megfelelő nemzetközi szervet kell létesíteni, amely tekintélynek örvend. Erre a kérdésre még visszatérünk, mert itt komoly nézeteltérések merültek fel a küldöttek álláspontja között.

Mint ismeretes, a szovjet küldöttség pozitív magatartást tanúsított Franciaország ama javaslatát iránt is, hogy a genfi értekezlet résztvevői vállaljanak kötelezettséget az indokinaí hadműveletek megszüntetésére vonatkozó egyezmény alkalmazásának szavatolására illetően. A többi küldöttség is elismerte a szavatolás szükségességét, noha nem vizsgálták meg eléggé a kérdés minden oldalát.

Vannak azonban kérdések, amelyekben nézeteltérések merültek fel a küldöttek között. Melyek ezek a kérdések?

Mindenek előtt ki kell térni az egyezmény betartásának nemzetközi ellenőrzésére.

Mint ismeretes, a Szovjetunió javasolta, hogy néhány semleges ország — India, Lengyelország, Csehszlovákia és Pakisztán — képviselőiből alakítsanak ellenőrző bizottságot. Két fő közülük — India és Pakisztán — diplomáciai kapcsolatban áll a felek egyikével, mégpedig Franciaországgal, a másik kettő — Lengyelország és Csehszlovákia — pedig diplomáciai kapcsolatot tart fenn a másik féllel — a Vietnámi Demokratikus Köztársasággal. A szovjet küldöttség véleménye szerint egy ilyen összetételű nemzetközi bizottságnak kellő tekintélye lenne és biztosíthatná azt, hogy a nemzetközi szerv munkájában ne nyilvánuljon meg egyoldalúság és részrehajlás az egyik vagy a másik fél iránt.

Teljesen alaptalanok azok a kifogások, amelyek szerint olyan országok, mint Lengyelország és Csehszlovákia nem vehetnek részt a bizottságban, mert állítólag ideológiai szempontból ez esetben nem foglalnának el semleges álláspontot. Ugyanilyen kifogásokat lehetne emelni a kapitalista országok ellen is. Kétségtelen, hogy itt megfigyelhetők arról, hogy ez az érvelés kényes fegyver s azt hiszem fölösleges is e fölött tovább vitálni.

Nem jutottunk megfelelő megengedésre a nemzetközi ellenőrző bizottság és a két fél képviselőiből álló vegyesbizottság feladatai és hatáskörét illetően sem. E bizottságok közötti viszonyt a funkciók közötti különbségnek kell meghatározni.

A semleges államokból álló bizottság fő feladata: biztosítani, hogy Indokina ne vigyенek be csapatokat, semilyen katonai személyzetet, illetve semmiféle típusú fegyverzetet és lövedéket, ellenőrizni, hogy a két fél betartsa a katonai demarkációs vonal és a demilitarizált övezet megállapí-

tására vonatkozó előírásokat; ellenőrizni a katonai egységek mozgását az övezetek elhatárolására; ellenőrizni a két félnek a hadifoglyok és az internált civil személyek hazatelepítésével kapcsolatos tevékenységét; a vegyes bizottság, vagy a bizottság egyik felének kérésére kivizsgálni a demilitarizált övezetben az ellenségeskedés megszűntetésére vonatkozó egyezmény megszegésének eseteit s az ilyen esetek kiküszöbölése érdekében előkészíteni a megfelelő javaslatokat. A vegyesbizottságok feladata, hogy a hadműveletek megszüntetésére vonatkozó határozat előírásaitnak teljesítése érdekében biztosítsák néhány konkrét intézkedés helyszíni alkalmazását. Ezekhez az intézkedésekhez tartozik a tüzszünet egyidejű és általános biztosításának ellenőrzése; a két fél fegyveres erői övezeteire és átcsoportosítására szóló terv alkalmazása; az egyezmény előírásainak megszegésével kapcsolatos más kérdések megoldása a felek képviselői közötti tárgyalások után.

Mi a teendő, ha ezeknek a bizottságoknak a keretében, vagy a bizottságok között egyik, vagy másik kérdésben nem jön létre megengedés? Mászóval a bizottságok keheleiben felmerült nézeteltérések esetében milyen fórumhoz kell fordulni? Ezekre a kérdésekre könnyen lehet válaszolni, ha az előbbi javaslatból indulunk ki, amelynek értelmében bizonyos államoknak garanciát kell vállalniuk az indokinaí hadműveletek megszüntetésére vonatkozó egyezmény alkalmazásáról illetően. Ez azt jelenti, hogy szükség esetén a szavatoló államokhoz kell fordulni. Ezek az államok kötelesek lesznek, hogy a közösen hozott intézkedéseket alkalmazzák, s így elhárítsák az egyezmény megsértését, vagy kiküszöböljék az egyezmény megsértésének veszélyét.

El kell ismerni, hogy a felügyelet jellegű és funkcióit illető kérdés az indokinaí hadműveletek megszüntetéséről szóló egyezmény teljesítésének ellenőrzésével kapcsolatban további megvizsgálásra szorul. De ha valamennyien elfogadjuk néhány kiindulópontot, nem merülhetnek fel komoly nehézségek a megengedés körül e fontos kérdésben.

Az indokinaí béke helyreállítása kérdésében folyó vita során felmerült az a kérdés, hogy az ellenségeskedések megszüntetése és a megfelelő fegyverszüneti feltételek megállapítása mindhárom indokinaí államra vonatkozzon-e? Az értekezlet résztvevői között ebben a kérdésben nézeteltérések merültek fel. A szovjet küldöttség abból a tényből indult ki, hogy a berlini köztemény értelmében teljes egészében a mi feladatunk az indokinaí béke helyreállítása.

Ugyanakkor nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy mindhárom indokinaí államban — Vietnámban, Kambodzsaiban és Laoszban — ugyanaz az ok váltja ki az eseményeket. Az Indokinaiban lezajló események azt mutatják, hogy Vietnámban, akárcsak Laoszban és Kambodzsaiban, nemzeti felszabadító harc folyik az idegen gyarmati uralom ellen. Csak ezzel magyarázható az indokinaí nagyszabású nemzeti felszabadító mozgalom ereje. Természetesen nem lehet szembe húnyni a különbségeket felett Indokina különböző államainak nemzeti felszabadító mozgalmaiban.

Vietnámban például az ország területének háromnegyedrészén nincsen Bao Dai kormány hivatalos hatóságainak ellenőrzése alatt. Ismeretes, hogy Vietnám északi részének, valamint az ország középső és déli részeinek óriási területein, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság szervei gyakorolják a közigazgatást. Laoszban az országnak csak-

2. Indokina politikai kérdéseiről

Alkalmam volt foglalkozni az indokinaí hadieseményekkel és ezeknek következményeivel. Be kell látnunk azonban, hogy az indokinaí béke helyreállítása nem korlátozódik csupán a katonai kérdésekre. Nyilvánvaló, hogy a tartós béke helyreállításának feladata Indokinaiban szükségessé teszi a politikai kérdések rendezését is.

Ugyanakkor különösen nagyjelentőségű a következő két probléma. Az első, Franciaország és az indokinaí államok kapcsolataira, a második az indokinaí államok belpolitikai helyzetére vonatkozik.

A szovjet küldöttség úgy véli, hogy a Vietnámi Demokratikus Köztársaságnak itt nyilvánított állásfoglalása a Franciaországgal való kapcsolatokról kérdésében megteremtő a szükséges előfeltételeket ennek a kérdésnek baráti rendezésére az érdekeltek között, ha Franciaország is hajlamos egy ilyen rendezésre.

Azt a kijelentést hallottam itt, hogy Franciaország hajlandó elismerni Vietnám és a többi indokinaí állam függetlenségét, szuverenitását és nemzeti érdekeit megfelelő szavatolásával. Másrészt tudjuk, hogy a Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormányja kijelentette: hajlandó a szabad elhatározás elve alapján megvizsgálni a Vietnámi Demokratikus Köztársaság belépésének kérdését a Francia Unióba.

Mint hogy mindkét fél azt állítja, hogy megvan a lehetőség a kölcsönös kapcsola-

nem felel meg a kormány hivatalos szerveinek ellenőrzése alatt Kambodzsaiban a hivatalos hatóságok ugyan kisebb területen vesztették el az ellenőrzést, mint Indokina más vidékein, de itt is nemzeti felszabadító harc folyik. Ezért hiba lenne tagadni, hogy Laoszban és Kambodzsaiban nemzeti felszabadító harc folyik, hiba lenne úgy magyarázni az eseményeket, hogy azok külföldi tényezők befolyására, például Vietnám fegyveres erőinek beavatkozására következtek be.

Laosz és Kambodzsa jelenlévő képviselői azonban másként vélekednek ebben a kérdésben. Bao Dai kormányának köztünk jelenlévő képviselője is hajlandó tagadni a vietnámi felszabadító mozgalom létezését, jöllehet az ilyen állítások minden alapot nélkülöznek. Bizvást lehet állítani, hogy az ilyen nyilatkozatok nem tükrözik sem a reális helyzetet, sem pedig a reális kapcsolatokat az illető néppel.

Az értekezlet egyes résztvevői arról igyekeztek meggyőzni bennünket, hogy az indokinaí államok — Vietnám, Laosz és Kambodzsa — függetlenségének kérdése állítólag teljes mértékben meg van oldva és ezeknek az országoknak nemzeti követeléseit teljesítették. Kambodzsa képviselője ez alkalommal a Franciaországgal 1949-ben és 1953-ban kötött egyezményekre hivatkozott. Laosz képviselője utalt a Franciaországgal megkötött 1949. évi egyezményre. Ezek a nyilatkozatok vajmi kevés bizalmat keltenek, mert nem biztosították és nem biztosítják az indokinaí államok igaz függetlenségét. Ilyen körülmények között könnyen érthető, hogy csaknem egyetlen ázsiai állam — beleértve Indiát, Pakisztánt, Indonéziát és Birmát is — sem tulajdonít különösebb fontosságot ezeknek a nyilatkozatoknak. Csak ezzel magyarázható, hogy Ázsia országai nem hajlandók diplomáciai kapcsolatokat létesíteni sem Vietnámmal, sem Laoszsal, sem pedig Kambodzssával. Ezenkívül hivatkozni lehetne például egyes olyan számottevő franciaországi és amerikai államfőkre és közeleli kiválóságokra, akik nagy figyelmet szentelnek Indokina és nyilatkozataikban nyíltan bevallják, hogy Indokina három országában valóban nemzeti felszabadító mozgalom folyik s egyúttal hangsúlyozzák, hogy Franciaországnak meg kell adnia Vietnám, Laosz és Kambodzsa függetlenségét.

A francia expedíciós hadsereg, amikor váratlanul megtámadta a Vietnámi Demokratikus Köztársaságot, néhány kezdeti sikert aratott, de utána évről-évre csak vereségeket szenvedett, pedig az amerikaiak az utóbbi években egyre több fegyvert, tankot, repülőgépet, löszert és más katonai felszerelést szállítottak. Ezáltal néhány adatot kell közölnünk a francia expedíciós hadsereg Indokinaiban elszenvedett veszteségeiről. Ezek az adatok a francia nemzetgyűlésen elhangzott nyilatkozatokból váltak közismertté. A veszteségek jóval meghaladják a 100 000 halottat és sebesültet s ezeknek a száma állandóan növekszik. Az indokinaí háború Franciaországnak több mint 2 ezer milliárd frankjába került.

Nemrég egészen magaslatiáig Navarre tábornok tervét, amellyel kapcsolatban az USA külügyminisztère tavaly azt mondotta, hogy „a jövő évben — vagyis 1954-ben — az indokinaí háború sikeresen befejeződik”. Az amerikai külügyminisztérium képviselője ez év februárjában egy másik nyilatkozatában ezeket mondta: „Azt látjuk Navarre tábornok tervét és azt hisszük, hogy ez megmozdítja a sereket”. Nem kellett sok idő ahhoz, hogy kiderüljön: az ilyen tervek sikeréhez fűzött számítások — tévesek. Ezt a tényt komoly tanulságnak kell tekinteni.

lok kérdésének rendezésére a nemzeti szabadság és függetlenség elve alapján, azt kell mondanunk, hogy ennek a kérdésnek a megoldása elé nem tornyosulnak áthághatatlan akadályok.

Az USA képviselőháza egy különleges küldöttségének 1953. május 12-én tett jelentése a küldöttség pakisztáni, indiai, tájféldi és indokinaí látogatásáról a következőket mondja az indokinaí helyzetéről:

„Franciaország azt állítja, hogy hajlandó elismerni Indokina függetlenségét. Sok indokinaí kijelentése szerint azonban a zavarásoknak s annak, hogy Franciaország képtelen határozottan támogatni kormányukat, az a magyarázata, hogy a jelen körülmények között a népnek nincs elegendő bizalma sem saját vezetőiben, sem pedig abban, hogy Franciaország hajlandó valódi függetlenséget biztosítani Indokinaiban...”

Ez a kijelentés tavaly tavasszal hangzott el.

De sokkal fontosabbak ennél az indokinaí helyzetre vonatkozó egyszerű és közismert tények.

Ki tagadhatná, hogy Dien Bien Fu erődörményét nem annyira francia vagy vietnámi erők védtek, mint inkább mindenféle odacipeit idegen csapatok?

(Folytatása a 4-ik oldalon)

A genfi értekezlet június 10-i ülése

GENF. (Agerpres.) A külügyminiszterek genfi értekezlete csütörtökön ismét teljes ülést tartott. Az ülés napirendjén az indokínai kérdés szerepelt. Az ülésen Eden elnökölt. Felszólaltak: Eden, Nagybritannia külügyminisztere, Kambodzsa küldötte, Fam Van Dong, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság külügyminisztere, Vjacseszlav Mihailovics Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere, Laosz küldötte, Bao Daj küldötte és Bedell Smith, az USA küldöttségének vezetője.

Eden felvette Khmer és Patet-Lao államok kérdését és azt javasolta, hogy ezeknek az államoknak az ügyét Vietnám kérdésével különválasztva oldják meg.

Fam Van Dong, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttségének vezetője válaszolt Eden beszédének egyes részére. Rámutatott arra, hogy Khmerben és Patet-Laoiban olyan ellenállási mozgalmak vannak, amelyeket a néptömegek támogatnak.

Kambodzsa és Laosz küldöttei válaszoltak Fam Van Dong érveire, de képtelenek voltak elfogadható ellenérveket felhozni és nem tudták megcáfolni a Vietnámi Demokratikus Köztársaság külügyminisztere által felsorakoztatott tényeket.

Bedell Smith, az USA küldöttségének vezetője rövid felszólalásában kijelentette, hogy egyelőre az angol külügyminiszter nyilatkozataival és megismételte, hogy az értekezletnek külön kell foglalkoznia Laosz és Kambodzsa kérdéseivel.

V. M. Molotov beszédében rámutatott arra, hogy a genfi értekezletnek egyaránt meg kell vitatnia az indokínai béke helyreállításával összefüggő politikai és katonai kérdéseket. Egyes küldöttségek béke-nyilatkozatait és a meggyezés létrehozása elé gőrdített nehézségek között észrevehető ellenmondás van — állapította meg Molotov. — Egy hónapnál hosszabb időnek kellett elteltie ahhoz — mondotta tovább

a szovjet külügyminiszter, — hogy megteremtött a közvetlen kapcsolatok felvételét itt Genfben a hadviselő felek között, noha egyes küldöttségek, köztük a szovjet küldöttség is, erősen szorgalmazták e kapcsolatok létrejöttét.

V. M. Molotov beszédének további részében válaszolt az Egyesült Államok képviselőjének — szerdai beszédébe szőtt rágalomra. Bebizonyította, hogy az USA képviselője a valóságtól eltérő módon tüntetett fel több elmulasztott eseményt.

A szovjet külügyminiszter beszédének befejező részében hangsúlyozta, hogy a genfi értekezlet csak akkor teljesítheti feladatát, ha ellenszegül az indokínai háború kiterjesztésére irányuló kísérleteknek és annak is, hogy újabb katonai lövböket létesítsenek erre a célra.

V. M. Molotov beszéde után az ülést berekesztették. (Agerpres.)

A Szovjetunió genfi küldöttségének sajtóértekezlete

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

A genfi értekezlet június 7-iki és 9-iki plenáris ülése után a szovjet küldöttség megtartotta szokásos sajtóértekezletét. Mindkét ülés az indokínai kérdés megvitatásával foglalkozott. L. F. Iljics, a Szovjetunió külügyminisztériumához tartozó sajtószolgálat főnöke felhívta az értekezlet résztvevőit, hogy figyeljék a Vietnámi Demokratikus Köztársaság, a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság küldötteinek a két ülésen elhangzott beszédeire, valamint a szovjet küldöttségnek arra a javaslatára, hogy mielőbb vizsgálják meg az indokínai kérdés katonai és politikai vonatkozásait.

Az újságírók több kérdést tettek fel a szovjet küldöttség megbízottjának. Egyebek

közt elhangzott a következő kérdés: A francia küldöttség június 8-i sajtóértekezletén a francia küldöttség le akarta tagadni, hogy Dien Bien Fu erődtől nem annyira a franciák és a vietnámi csapatok, mint inkább mindentöle, idegenekből toborzott egységek védelmezték. Tudna-e Ön valamit mondani ezzel a kérdéssel kapcsolatban?

Erre a kérdésre a szovjet küldöttség megbízottja így válaszolt:

Nehéz a tagadhatatlan tényeket tagadni, annál is inkább, mivel ezeket a közismert tényeket mindeztideig senki sem cáfolta meg. Ezzel kapcsolatban hivatkozhatunk például egy olyan okmányra, mint a Dien Bien Funál fogságba került francia sebesült katonák elszállítására vonatkozó jegyzőkönyv, amelyet, mint ismeretes, francia részről Huard professzor írt alá. Ebben az

okmányban a két főparancsnokságnak — a vietnámi néphadsereg és a francia expedíciós hadtest főparancsnokságának megbízottai, miután meggyeztek abban, hogy elszállítanak 858 sebesültet, ugyanakkor feltüntették azt is, hogy a sebesültek között 624 európai, 150 afrikai és 84 vietnámi van. Később a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttsége bejelentette, hogy az elszállított sebesült hadifoglyok 21 különböző nemzetiségűek tartoznak. Ismeretes, hogy nagy számban voltak köztük a francia expedíciós hadtestbe besorozott német nemzetiségű katonák és tisztek.

Igy látható a tények azt mutatják, hogy Dien Bien Fu helyőrséget túlnyomó többségében olyan személyekből alakították, akiknek semmi közük sincs sem Franciaországhoz, sem Vietnámhöz.

Az indokínai kérdés vitája a genfi értekezlet június 8-i ülésén

V. M. MOLOTOV BESZÉDE

(Folyt. a 3-ik oldalról)

Egészen más a helyzet a Vietnámi Demokratikus Köztársaság csapataival. Ezek a csapatok csupán vietnámiakból állnak. Világosra nyilvánvaló hamisításnak bizonyultak mindazok a híresztelések, amelyek szerint ezek között a csapatok között idegenek is lennének. Mindez vajon nem bizonyítja-e, hogy a vietnámi nép kinek az oldalán áll?

Ezek a tények szerte foszlatnak minden olyan kísérletet, amely a nemzeti felszabadító mozgalom jelentőségének lekicsinylésére irányul. Vagy vegyünk egy más példát az utóbbi időből.

Nemrég, május folyamán, Bao Daj kormányja vietnámiakat mozgósított csapatai utánpótlására. Önök is tudják, hogyan végződött ez a mozgósítás. A behívottaknak csupán 10 százaléka jelentkezett. Kilencven százalék nem volt hajlandó bevonulni a baodajista kormány hadseregébe. Vajon ezek a legújabb tények is nem azt bizonyítják, hogy a vietnámi nép nincsen a jelenlegi rendszer, — a Bao Daj rendszer — mellett, nem azt bizonyítja-e, hogy a vietnámi nép egészen más uton halad és mind hathatósabb segítséget nyújt demokratikus köztársaságának?

Mit jelent ilyen körülmények között az indokínai gyarmati háború folytatása? Nem jelenthet egyebet, mint a Franciaország és az Indokína közötti ellentétet tovább kiéleződeszt. Pedig mind a Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormányának, mind Franciaország kormányának nyilatkozatai azt bizonyítják, hogy meg lehet találni a közös lehetségeseket a Franciaország és Vietnám közötti kapcsolatok rendezésére és a Franciaország, valamint a többi indokínai állam közötti viszony szabályozására.

Ha Franciaország kormányja valóban helyre akarja állítani Indokína államainak függetlenségét, a jelenlegi körülmények között minsem az az indokínai háború további folytatására, hiszen lényeges előfeltételeket teremtetek a kapcsolatok barátságos rendezésére. Jelenleg mindkét fél elfogadható feltételek mellett rendezheti ezt a viszonyt. Nyilván senkinek sem bizonyíthatja be, hogy Franciaország nemzeti érdekei megkövetelik az indokínai háború folytatását. Ellenkezőleg, nézetünk szerint éppen sértene Franciaország nemzeti érdekeit, ha nem lennének hajlandók tárgyalni ebben a kérdésben a vietnámi nép igazi képviselőivel, vagy kitérni a tárgyalások elől.

Ugyancsak nagyfontosságú Vietnám és a többi indokínai állam belpolitikai helyzetének rendezése.

Meghallgaltuk itt Bao Daj képviselőjének követeléseit Vietnám belpolitikai kérdéseiről.

nek rendezésével kapcsolatban. Bao Daj kormányja — mint látni — szintén arról beszél, hogy Vietnámban szabad választásokat kell tartani, de mint javasolta, ezeket a választásokat csak úgy és csak akkor kell megtartani, hogy továbbra is fennmaradjon Bao Daj jelenlegi államhatalma, amelynek — mindenki tudja — semmi tekintélye sincs. Ilyen államhatalomnak valójában nincs szüksége semmiféle általános választásra sem. Számára a választás veszélyes. Egy ilyen államhatalom nem a népre, hanem idegen szuronyokra támaszkodik.

Ezzel kapcsolatban nem lesz érdektelen időznünk azt, amit egy tekintélyes francia politikus — nevezetesen Daladier — mondott Bao Daj kormányáról a Francia Nemzetgyűlés 1954 március 5-iki ülésén:

„Ez a kormány nem élvezi a nép bizalmát. Bizonyítja ezt az a tény is, hogy például a mintegy 250–300.000 lakosságú Guo tartományban csak valamilyen városi és tartományi választási komédiát mernek megrendezni. Szavazati jogot azonban csupán 7–8000 személynek adtak, de ezek sem szavaztak Bao Daj fölélsége felől.”

A Vietnámi Demokratikus Köztársaság javaslata a szabad választások megtartására, rendkívül nagyjelentőségű Vietnám politikai és gazdasági helyzetének reális megjavítására. Az USA államtitkárnak az a kijelentése, hogy Vietnám nem eléggé érett, valamint kedvezőtlen állásfoglalása az indokínai szabad választások megtartása iránt, nem arra vall, hogy szívesen látna Vietnám és a többi indokínai állam belpolitikai helyzetének rendezését. A genfi értekezletnek azonban nem szabad kivonnia magát a választások alól a vietnámi népek arra a kérésére, hogy a közeljövőben megkezdjék országában a szabad választásokat, hogy az általános szabad választások alapján biztosítsák egy új demokratikus, egységes kormány megalakítását, egész Vietnám számára. A genfi értekezlet nem hallgathat ebben a kérdésben. Ez azonban elsősorban a francia kormányra vonatkozik, amelynek közölnie kell álláspontját a vietnámi és a többi indokínai államok szabad választásaival kapcsolatban.

A szabad választások megtartása természetesen megköveteli bizonyos feltételek biztosítását. Vietnám népe maga kell, hogy kezébe vegye ezt az ügyet, neki magának kell biztosítania a pártok és a hazafias szervezetek és csoportok szabad működését az általános, szabad választások előkészítésében és megtartásában. Ez helyesebb és valóban több reménnyel kecsegtető utat nyitja Vietnám ujratámasztása felé. Megfelelő intézkedések szükségesek Indo-

kína többi államában is. A szabad választások előtt minden idegen csapatot ki kell vonni Indokína területéről. Ez természetesen szükséges feltétel az értekezleten megbeszélte katonai kérdések megfelelő rendezésére.

A szovjet küldöttség szükségesnek vélte, hogy emlékeztessen azokra a főbb politikai kérdésekre, amelyeket mind a három indokínai állam tekintetében rendezni kell. E kérdések közé tartozik elsősorban új kapcsolatok létesítése Franciaország és a három indokínai állam között, az indokínai népek nemzeti függetlensége és szabadsága elvének tényleges elismerése alapján. Ehhez a probléma-csoportba tartozik az a kérdés is, hogy szabad választásokat tartanak-e Vietnámban és a többi indokínai államokban, ami lehetővé tenné az államok egységének mielőbbi helyreállítását és tekintettel bíró demokratikus kormányok megalakítását.

A szovjet küldöttségnek az a véleménye, hogy az értekezleten megvitatott katonai kérdések megvizsgálásán kívül szükségesnek mutatkozik:

1. — Haladéktalanul megvizsgálni az Indokínában előállott helyzettel kapcsolatosan megoldást követelő politikai kérdéseket. Ebből a célból olyan ügyrendet állapíthatnánk meg, amelynek értelmében a katonai és politikai kérdések párhuzamosan vizsgáljuk meg, úgy hogy a katonai és a politikai kérdéseknek szentelt ülések váltakoznának egymással.

2. — Elsősorban meg kell vizsgálni a három indokínai állam szuverenitásának biztosítására az általános szabad választások megtartására, valamint az Indokína területén állomásozó összes idegen csapatok visszavonására vonatkozó kérdéseket.

3. — Gondoskodni kell arról, hogy a két fél megbízottai közvetlen kapcsolatba lépjenek egymással a politikai kérdések megvitatására, ami pozitív jelentőségű lehetne és megkönnyítené a megfelelő meggyezés létrehozását a politikai kérdésekben.

A szovjet küldöttség minden eséssel együtt akarja segíteni a katonai és a politikai kérdések megvizsgálását. Reméljük, hogy a genfi értekezlet valamennyi résztvevője hozzá akar járulni ahhoz, hogy haladást érjünk el a kérdések megvizsgálásában, mert ettől függ a tartós és szilárd béke helyreállítása Indokínában.

Ma meghallgattuk a francia küldöttség vezetőjének nyilatkozatát, amelyben azt mondotta, hogy a genfi értekezlet bizonyos eredményeket ért el a béke felé vezető úton. E nyilatkozat jelentősége attól függ, hogy a francia küldöttség további akcióit milyen mértékben felelnek meg e nyilatkozatnak.

A francia nemzetgyűlés külügyi bizottsága leszavazta az európai védelmi közösségre vonatkozó szerződést

PARIS. (Agerpres.) — A nemzetgyűlés külügyi bizottsága szerda reggeli ülésén 24 szavazattal 18 ellen (ketten tartózkodtak a szavazástól) elutasította az európai védelmi közösségre vonatkozó szerződést; kijelentette, hogy ellenzi e szerződésnek a francia nemzetgyűlés által való ratifikálását.

Mint ismeretes, a bizottság — a kormány kérésére — annak idején elhalasztotta végleges döntését, hogy közben Bidault nyilatkozhatott a Saar-vidékre vonatkozó francia-német tárgyalásokkal kapcsolatban.

Pánik a newyorki értéktőzsdén

WASHINGTON. (Agerpres.) — Nyiróajt sajtóügynökségek jelentése szerint a legtöbb iparvállalat részvényeinek árfolyama zuhanásszerűen esett a newyorki tőzsdén. A zuhanás a részvények értékének 3 milliárd dolláros esését jelentti.

A Reuter ügynökség véleménye szerint a helyzet hasonló az 1929 októberi tőzsdéi helyzetéhez, amely — mint ismeretes — az 1929–1933. évi hatalmas válság első állomása volt.

A londoni és párisi tőzsdéről is nagymértékű árfolyamhullámzásokat jelentenek.

Bolivia amerikai katonai attaséjának provokáló nyilatkozata

MONTEVIDEO. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

Antonio Seleme tábornok, Bolivia amerikai katonai attaséja nemrégiben kijelentette, hogy Bolivia hajlandó területét felajánlani az USA-nak légi támaszpontok építésére.

Seleme tábornok nyilatkozata tiltakozó hullámot váltott ki a bolíviai közvéleményben. Bolivia lakossága erősen állást foglalt hazája nemzeti függetlenségének megvédése mellett és elítélte az amerikai imperialisták cselekvéseit. Bolivia kormánya nyilatkozatot tett közzé, amelyben azt állította, hogy Seleme tábornok csak saját véleményét fejtette ki és nem a kormány véleményét.

Az „El Pueblo” brazil lap híradása szerint a bolíviai szakszervezetek és a dolgozók számos képviselője elítélte Seleme tábornok nyilatkozatát és követelte, hogy vonják vissza katonai atlasai megbízatását.

Az építőipari munkások szakszervezeti szövetsége tiltakozásában kiemelte, hogy az ilyen kísérletek, amelyek Bolívia területét az amerikai imperializmus támaszpontjává akarják tenni, veszélyeztetik a békét és a latin-amerikai népek nyugalmat.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: június 17-ig! Fanfan la Tulipe. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: június 17-ig: A kis és a nagy boldogság. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„HERBAK JANOS” mozi: június 13-ig! Majusi éjszaka. — A selejt bosszúja. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: június 13-ig! Fanfan la Tulipe. Előadások: 3.30, 5.30, 7.30 és 9.30 órákor.

„UJ IDOK” mozi: június 18-ig: Román híradó. — Szovjet híradó. — 1954 május 1. — Színes rajzfilm. Előadások 3 órától folytatódólagosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): június 15-ig: Várjál rém. Előadások: hétköznap: 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): június 15-ig: Pavlinka. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): június 15-ig: A kis püpos meséje.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): június 13-ig: Az utolsó szász.

„POPULAR” mozi (Nagyentreműködés): június 13-ig: A traktoristák.

A „DECEMBER 30” TEXTILGYAR szövője és fonója részére szakképzett és szakdolgozó munkásokat alkalmaz. Teljesítőképű forduljanak közvetlenül a vállalatához.